

ת"פ (חדרה) 41599-03-22 - מדינת ישראל נ' מוחמד אגבאריה

ת"פ (חדרה) 41599-03-22 - מדינת ישראל נ' מוחמד אגבאריהשלום חדרה

ת"פ (חדרה) 41599-03-22

מדינת ישראל

נגד

מוחמד אגבאריה

ע"י ב"כ עו"ד עאדל בויאר

בית משפט השלום בחדרה

[06.06.2024]

כבוד השופט אלכס אחר

גזר דין

כתב האישום וניהול ההליך

הנאשם הורשע על פי הודאתו לאחר שחזר בו מכפירתו במהלך שמיעת הראיות, בכתב האישום המתוקן המייחס לו עבירה של סיוע לעבירות בנשק (החזקה) - לפי סעיף 144(א) רישא + סעיף 31 לחוק העונשין בכך שבתאריך 09.03.22 סיוע לאחר להחזיק בביתו אקדח מסוג "FN" טעון במחסנית תואמת המכילה כ-15 כדורי תחמושת מסוג 9 מ"מ ובמחסנית נוספת תואמת המכילה 2 כדורי תחמושת מסוג 9 מ"מ.

בדיון מתאריך 06.02.23 ובהתאם להסדר הטיעון שגובש בין הצדדים, כתב האישום המקורי כנגד נאשמת 2 בוטל, כתב האישום כנגד נאשם 1 תוקן כאמור מעלה והנאשם חזר בו מכפירתו, הודה והורשע. לבקשתו, הופנה עניינו לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו ובמקביל הופנה גם עניינו לממונה על עבודות השירות לצורך קבלת חוות דעת בדבר כשירותו והתאמתו לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות.

הנאשם נעצר מאחורי סורג ובריח מתאריך 09.03.22 עד לתאריך 23.03.22, שלאחריו עבר למעצר עד תום ההליכים בפיקוח אזוק אלקטרוני עד לתאריך 27.06.22.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות

בתאריך 08.11.23, התקבל תסקיר שירות המבחן לפיו מדובר בנאשם בן 53, נשוי ואב לארבעה ילדים בגירים, נכה 100% המתקיים מקצבת נכות. הנאשם כאמור נשוי וגם אשתו סובלת מבעיות בריאותיות ומוכרת כנכה. לנאשם אין הרשעות קודמות בפלילים.

במסגרת הליך המעצר, שירות המבחן התרשם שהנאשם מציג עצמו כאדם נורמטיבי בעל אורח חיים תקין, אך משתף מעצמו באופן מצומצם ובעיקר מבליט את חלקיו המתפקדים באופן בו רב הנסתר על הגלוי. בהתאם, לא הומלץ על הקלה בתנאי מעצרו.

בהתייחסותו לעבירה, הנאשם לקח אחריות ברמה המילולית בלבד, שלל קיומם של סכסוכים או קשרים שוליים ונקט בגישה מצמצמת אודות סיועו להחזקת הנשק. פעם נוספת הנאשם העצים את חלקיו המתפקדים והנורמטיביים והכחיש דפוסי התנהגות בעייתיים.

לאור האמור, שירות המבחן התקשה לגבש הערכת סיכון ונמנע מהמלצה שיקומית אך המליץ לקחת בחשבון את קשייו הרפואיים במסגרת שיקולי הענישה.

בתאריך 24.03.24 התקבלה חוות דעתו של הממונה על עבודות השירותולפיה הנאשם נמצא כשיר לנשיאת עונש מאסר בעבודות שירות ב"אקי"ם גלבע" שבמושב יעל וזאת ככל שכך יקבע בגזר הדין. טיעוני המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה עמד על חומרת מעשיו של הנאשם ועל הערכים החברתיים שנפגעו, שלום הציבור ובטחונו. ב"כ המאשימה הדגיש כי מידת הפגיעה בערכים אלה איננה מסתכמת רק בנזק שאירע בפועל אלא גם בפוטנציאל של פגיעה בחפים מפשע וערעור בטחון הציבור והסדר החברתי, הנובע מאותן עבירות. הודגש כי מיגור הנגע של עבירות החזקת נשק בלתי חוקי והשימוש בו, הפך למטרת על בקרב גורמי אכיפת החוק, ובתי המשפט ראו בעבירות הנשק כעבירות שיש להחמיר עם מבצעייהם על ידי הטלת מאסרים ממושכים, במיוחד מאחר שהפכו למכת מדינה.

בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם, עמד ב"כ המאשימה על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות החזקת נשק (אקדח ותת מקלע מאולתר), על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובכלל זה, העובדה שהנשק היה טעון במחסנית ו-15 כדורים וכן מחסנית טעונה נוספת ליד (תמונות הנשק והמחסניות סומנו ת/2).

ב"כ המאשימה ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין 15 ל- 24 חודשי מאסר, לצד ענישה הצופה פני עתיד וקנס.

ב"כ המאשימה טען שהנאשם הודה בכתב האישום המתוקן לאחר שנשמעו הראיות ושתסקיר שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית ולכן, על אף שהנאשם נעדר הרשעות קודמות, ביקש ב"כ המאשימה שלא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולגזור על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ארוך, קנס שלא יפחת מ-10,000 ₪ והתחייבות. עוד נתבקש השמדת המוצגים.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

ב"כ הנאשם הפנה למצבו הבריאותי של הנאשם (נ/1) וביקש לחרוג ממתחם הענישה ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד בלבד. הנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריח משך כשבועיים ובפיקוח אזוק אלקטרוני משך 3 חודשים. אמנם הנאשם הודה לאחר שנשמעו עדויות השוטרים ואולם, רק בעקבות שמיעתם תוקן כתב האישום לקולא.

ב"כ הנאשם התייחס למתחם הענישה אותו ביקשה המאשימה וטען שהמתחם מתאים לעבירת החזקה שהיא עבירה מושלמת ולא לעבירת הסיוע שהעונש בגינה מחצית.
ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית בה הוטלו עבודות שירות בגין עבירות סיוע וחזר על בקשתו שלאור מצבו הרפואי של הנאשם, תיגזר ענישה צופה פני עתיד בלבד.
הנאשם ביקש לומר את דברו ואמר שהוא מצטער על מה קרה להם ולאן שהגיעו, מצבו הבריאותי קשה והוא מקבל שיקבל את העונש המתאים.
דיון והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.
לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.
בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם - נסיבות הקשורות לאירוע
אין צורך להכביר מילים בדבר חומרת העבירה של סיוע להחזקת נשק. הנאשם במעשיו פגע בערכים חברתיים של שלום הציבור ובטחונו, הגנה על חיי אדם ועל הסדר הציבורי הואיל ונשק המוחזק שלא כדין עלול להביא לפגיעה בשלטון החוק ובנושאי שלטון החוק המבצעים את תפקידם.
פסיקת בתי המשפט, במיוחד בשנים האחרונות, מחמירה מאוד בעבירה של החזקת נשק שלא כדין נוכח התופעה החמורה והמסוכנת של החזקת נשק בידיים שאינן מורשות לכך. החזקת נשק שלא כדין יש בה כדי להוביל, ואכן מובילה בפועל, למקרים חמורים של שימוש מסוכן בנשק, בין אם משום שהנשק מגיע לידיים עברייניות, בין אם הנשק מגיע לידי מי שמנסים לפגוע בביטחונם ובשלומם של תושבי המדינה ובין אם מחמת שנגרמות תאונות כתוצאה מהשימוש בנשק.
ביהמ"ש העליון חזר והזכיר כי:

"החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי ... ענייננו ב"מכת מדינה" שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים .. ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת "אם מחזיקים - למאסר נשלחים" (ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' אחמד קדורה (14.04.22)). עמדת בית המשפט העליון היא שעל בתי המשפט לתרום את חלקם במיגור תופעה מסוכנת זו על דרך של החמרת הענישה עם מי שמחזיק בנשק שלא כדין. כך גם תיקון 140 לחוק העונשין קבע עונש מינימום ביחס לעבירה בה הורשע הנאשם בהליך זה. כפי שנכתב בע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ירין ביטון (14.02.21):

"עבירות נשק לסוגיהן היו זה מכבר למכת מדינה. האיסורים על עבירות כאמור באים להגן על ערכים חברתיים שכוללים שמירה על חיי אדם ועל שלמות גופו, וכן שמירה על סדרי חיים תקינים ושלווים שאינם מופרעים על ידי איש האוחז באקדח, ברובה, או בתת-מקלע. יתירה מכך: עסקינן באיסורים על מעשי הכנה לקראת ביצועם של מעשים פליליים חמורים ומסוכנים עד-מאד, אשר נעשים באמצעות כלי ירייה ואשר כוללים איומים, תקיפה, ירי במקום מגורים, גרימת חבלה והמתה. בדרך כלל, מעשי הכנה שאינם מגיעים כדי ניסיון לעבור עבירה פלילית אינם בני עונשין; ואולם, לא כך הוא כאשר מדובר במעשי הכנה שחומרתם מגיעה כדי סיכון ממשי וחמור לפרט ולחברה כאחד (ראו: ש"ז פלר יסודות בדיני עונשין 48-52 (כרך ב', תשמ"ז)). על מעשי הכנה כאלה נענשים בחומרה, ואין זה מקרי שעצם הרכישה או ההחזקה של כלי נשק בלא רשות על פי דין להחזקתו גוררת אחריה עונש מרבי של שבע שנות מאסר, כאמור בסעיף 144(א) לחוק העונשין. עונש זה ועונשים אחרים, שחלקם חמורים אף יותר, אשר מוטלים על עברייני נשק, מהווים חלק ממלחמתה הבלתי מתפשרת של החברה בנגע ששמו זילות חיי אדם והקלות הבלתי נסבלת של הלחיצה על ההדק (ראו דברי השופט י' אלרון בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח [פורסם בבנו] (5.11.2019) (להלן: עניין סובח))...הטלת עונשים חמורים ומרתיעים על עברייני נשק היא עיקר תרומתם של בתי המשפט למיגור התופעה ולהרחקת העברייני עם האקדח משגרת חייהם של אזרחי מדינה שומרי חוק...".

מגמת החמרה קיבלה ביטוי בפסיקתו של ביהמ"ש העליון באשר לכל עבירות הנשק לרבות העבירות בהן עסקינן:

"כי הענישה המחמירה והבלתי מתפשרת כאמור צריכה לחול ללא סייגים על כל נאשם בגיר באשר הוא, שכן "בטיפולנו בעבירות [נשק] מסוג זה ובמבצעה, להרתעת היחיד והרבים ולהרחקת עברייני הנשק מהחברה על ידי השמתם בין כותלי הכלא לתקופות ממושכות יש מעמד בכורה", ועל כן "ככלל, יעדים עונשיים אלו מוחקים מניה וביה את בקשת העבריין לשיקום [...] גם כאשר מדובר בעבריין צעיר שהסתבך לראשונה בפלילים ובקשתו לשיקום כנה ואף זוכה לתמיכתו של שירות המבחן" ... זאת, מסיבה פשוטה: "בימים קשים אלה, השיקום שבראש מעיינו הוא שיקום המרחב הציבורי המדמם כתוצאה מעבירות נשק בלתי פוסקות והשימוש העברייני בנשק חם." (שם). בהקשר זה אוסיף ואציין את המובן מאליו: בית משפט שמקל בעונשו של עבריין נשק מכביד על החברה שנאלצת להגן על עצמה - על כל בניה ובנותיה - מעברייני נשק. במילים פשוטות יותר, בהן השתמשתי בתוארי את מדיניות הענישה הראויה ביחס לעבירות מין, עסקינין במשחק-סכום-אפס: בית משפט שמרחם על העבריין אינו מרחם על הקורבן הבא"ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 15 (14.9.22); ראו גם ע"פ 4103/22 מדינת ישראל נ' מוחמד אמון, פסקה 9 (6.11.22).

כאמור, בתי המשפט בכלל ובית המשפט העליון בראשם, קבעו מדיניות ענישה מחמירה ביחס לכל מי שעובר עבירות בנשק. מדיניות מחמירה זו הינה פועל יוצא של ריבוי המקרים שבהם נעשה שימוש בנשק המוחזק שלא כחוק המסכן חיי אדם. לאחרונה, אנו עדים לקריאות של בתי המשפט בכל הערכאות, להעלות את רף הענישה בעבירות הנשק לסוגיהן.

כפי שנאמר בע"פ"ג (חי') 23517-02-20 מדינת ישראל נ' אלכילאני [פורסם בנבו] (28.07.20):
"מגמת החמרה זכרונות במיוחד בפסיקה המנהלת קופה האחרונה, החמרה אשר באה לידי ביטוי, בין היתר, בכך שהספק התחנות של מתחם הענישה בעבירה השלהחזקת נשק שלא כדין, גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי, עולה על תשעה חודשי מאסר, דהיינו, פרק זמן אשר אינו מאפשר ריצויו עונשה מאסר על דרך של עבודות שירות." וכן בהמשך:
"אם נסכם את הדברים: גזר-דינו של בית-משפט השלום, שהסתפק בהטלת ענישה של שמונה חודשי מאסר לריצויו בעבודות שירות, אינו יכול לעמוד, וזאת בשים לב לחומרת העבירה השלהחזקת נשק שלא כדין, ופוטנציאל הסיכון הטמון בהחזקת הנשק ללא היתר, עבירה שהפכה ל"מכת מדינה", והביאה למגמת החמרה בפסיקה הכשבייתה משפט נקרא להירתם למאבק בעבירה זו." ומן הכלל אל הפרט, סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת החזקת נשק מלמדת על טווח ענישה רחב התלוי לרוב בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, כאשר חלק מפסקי הדין ניתנו בטרם נכנס לתוקף עונש המינימום בעבירות נשק: בע"פ 545/20 פלוני נ' מדינת ישראל (3.5.21) נדחה ערעור על חומרת העונש שנגזר - 12 חודשי מאסר בפועל לאחר שהמערער, בעל עבר נקי, הורשע באחזקת ונשיאת אקדח, מחסנית תואמת ו-50 כדורים. ברע"פ 4079/21 פלוני נ' מדינת ישראל (20.6.21) נדחה ערעור על חומרת העונש שנגזר - 6 חודשי מאסר בפועל שהוטל תוך חריגה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום ונקבע: "כפי שהדגשתי פעם אחר פעם, הסיכון הכרוך בעבירות של החזקת נשק שלא כדין נובע מהנזק הפוטנציאלי אשר עלול להיגרם ממנו - אף אם הנשק נתפס בטרם נזק זה התממש. בפרט, קיים סיכון, כפי שאנחנו נוכחים לדעת לא אחת, כי הנשק עלול להגיע לידיים עברייניות וייעשה בו שימוש אשר יוביל בסופו של יום לגביית מחירים כבדים בנפש."

ברע"פ 3619/21 אבו הלאל נ' מדינת ישראל (26.5.21) נדחה ערעור על חומרת העונש שנגזר - 10 חודשי מאסר בפועל ונאמר: "אנו עדים פעם אחר פעם לשכיחותם של עבירות הנשק בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית. החזקת נשק חם בידי מי שאינו מורשה לכך עלול להוביל לתוצאות הרוות אסון, אשר יגבו מחירים כבדים בנפש ולפיכך הסיכון הפוטנציאלי הגלום בעבירת החזקת נשק הוא רב. על כן, העובדה כי לא נגרמה פגיעה בחיי אדם, אין בה כשלעצמה כדי להמעיט מהחומרה הטמונה בהחזקת נשק שלא כדין ומהסיכון שנוצר לביטחון הציבור. משכך, ראוי להטיל ענישה מוחשית אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים (רע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.8.2020); רע"פ 4065/18 איאסו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.8.2018)). במכלול הנסיבות, אני סבור כי העונש שהושת על המבקשים אף מקל עמם ואין בו כדי לבטא את החומרה שיש בהחזקת כלי הנשק המאולתרים."

ברע"פ ג 50840-03-22 מדינת ישראל נ' סלאמה (04.04.22) קבע בית המשפט המחוזי בחיפה שעבירות הנשק לרבות החזקתו הפכו זה מכבר למכת מדינה, ולא אחת נקבע ע"י בית המשפט העליון, כי נשק חוקי אשר מוחזק בידיים בלתי מוסמכות, סופו להגיע לכלל שימוש בלתי חוקי ומסוכן. בית המשפט המחוזי הדגיש לעניין זה "כלי-נשק נועדו לזרוע הרס, חורבן ואובדן. הם נועדו להרוג. ככל שמדובר בכלי-נשק התקפי יותר, דוגמת מקלע, תת-מקלע או רובה סער, מידת ההרס וההרג אשר יש בכוחם לזרוע רבה יותר. מדינה ריבונית איננה יכולה לקבל כ"מכת-גורל" תופעה של החזקת כמות אדירה של נשק בלתי-חוקי בקרב אזרחיה ותושביה. תופעה שכזו פוגעת בעצם משילותה; היא פוגעת בסדר הטוב שבה; היא חותרת תחת שלומם וביטחונם של אזרחיה. לבסוף, היא אף עלולה להקים סימן שאלה על עצם קיומה."

ברע"פ ג 12888-03-22 מדינת ישראל נ' אגבריה (07.11.22) קיבל בית המשפט המחוזי בחיפה את ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על הנאשם שהורשע בהחזקת אקדה, מחסנית ותחמושת והחמיר עונשו מ-7 חודשי עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם שם היה מבוגר בעל משפחה במצב כלכלי ירוד, נעדר עבר פלילי הסובל ממגבלות בריאותיות.

בת"פ 50406-08-15 מדינת ישראל נ' מטיר (26.7.17): הנאשמת הורשעה בסיוע להחזקת נשק ובשיבוש מהלכי משפט. נקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירת הסיוע ועבירת השיבוש נע בין מספר חודשי מאסר בודדים בעבודות שירות ועד לשנת מאסר. נגזרו על הנאשמת 3 חודשי מאסר ויום אחד בניכוי ימי מעצרה לצד ענישה נלווית.

בת"פ 1363-04-22 מדינת ישראל נ' גרבאן (23.2.23): בגזר דין שניתן על ידי מותב זה, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של סיוע בהחזקת נשק. נקבע מחצית ממתחם ענישה בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

בת"פ 46549-03-22 מדינת ישראל נ' גרבאן (05.3.24): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של סיוע בהחזקת נשק. נקבע מתחם ענישה בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

בהתאם לאמור, מדיניות הענישה צריכה לשקף את חומרת העבירה, את הסיכון הגלום בה ורק ענישה מחמירה יהיה בה כדי לשנות את המאזן ואת הכדאיות של מי ששוקל לעבור עבירות אלה גם אם מדובר באדם נורמטיבי.

בעניינינו, הנאשם סייע בהחזקת נשק אקדח שמסוגל לירות כדור או קלע ובכוחו להמית אדם, טעון במחסנית ו-15 כדורים ולידו מחסנית נוספת טעונה בכדורים כך שהנזק הטמון בו רב לאין ערוך. אמנם, בסופו של יום לא נעשה שימוש בנשק, עם זאת לא ניתן להתעלם מהפגיעות הפוטנציאליות שהיו עלולות להתרחש. כך גם יש לקחת בחשבון שהנאשם הורשע בעבירה של סיוע לאחזקת נשק וזאת לאחר תיקון כתב האישום.

לאור האמור בנסיבות אלה, אני קובע שמתחם העונש ההולם לעבירה שביצע הנאשם בהליך זה שלפני, בהתחשב בעובדות הסיוע וכן בעונש המינימום הקבוע בחוק, נע בין 8 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, אמנם לאחר שמיעת עדויות השוטרים, אך ויתר על שמיעת עדים אחרים, הודה בטרם הסתיים הליך ההוכחות ובעקבות הראיות שנשמעו, נערך התיקון המקל בכתב האישום. בנסיבות אלה, הנאשם עדיין חסך זמן שיפוטי יקר ולא ניתן לומר שהראיות נשמעו לחינם.

הנאשם בן 54, סובל מבעיות בריאותיות רבות, מקבל טיפולי דיאליזה 4 פעמים בשבוע, מתנהל בעזרת קביים ומוכר כנכה 100% (נ/1) ואין לחובתו הרשעות קודמות.

בנוסף, הנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריה למשך שבועיים (אותם יש לנכות מהעונש שייגזר) ובפיקוח אלקטרוני משך 3 חודשים נוספים. תקופה זו אין לנכות אך יש להתחשב בה בעת מיקומו של הנאשם בתוך המתחם.

מנגד, בתסקיר שהוגש בעניינו, מתואר הנאשם כאדם המבליט את חלקיו המתפקדים, תוך שמצמצם בדפוסי התנהלותו הבעייתיים ומותיר תחושה שרב הנסתר על הגלוי. בנסיבות אלה שירות המבחן לא המליץ על הטלת ענישה טיפולית אלא המליץ לקחת בחשבון בעת שיקולי הענישה את מצבו הבריאותי של הנאשם.

במקרה דנן יש צורך גם בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות נשק מסוג זה וכי יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרתעת הרבים. עבירות הנשק הפכו לנגע שהתפשט בחברה ועל בתי המשפט להילחם בנגע זה מלחמת חורמה. חדשות לבקרים מתבצעים מקרי ירי תוך שימוש בנשק חם. בעשרות מקרים, קיפדו חייהם, צעירים ומבוגרים כאחד, בשל מעשי ירי ושימוש בנשק.

במצב דברים זה ושנמצא שהנאשם כשיר לבצע עבודות שירות, אינני סבור שיש מקום לקבל את עתירת ב"כ הנאשם, לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד בלבד. העבירה אותה ביצע הנאשם חמורה מאוד ועליו להפנים ולדעת, וכך גם יתר הציבור, שבעבירה מסוג זה לא יינתן פטור מעונש חמור, אפילו לא בשל מצב בריאותי וכי אין במצב בריאותי מורכב כדי לתת פטור מענישה בגין עבירות נשק.

לאור האמור ובהמשך לעתירת המאשימה למקם את הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, מצאתי לנכון למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם ולגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 8 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות ב"אקי"ם גלבו"ע" במושב יעל וזאת החל מתאריך 25.06.24. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות במועד זה בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות - יחידת ברקאי שלוחת צפון מתחם כלא מגידו וזאת לצורך קליטתו.
2. מתקופה זו יש לנכות את תקופת המעצר בה שהה הנאשם מאחורי סורג ובריה על פי נתוני ותחשיבי שב"ס (אין לנכות מתקופה זו את תקופת המעצר בפיקוח האזוק האלקטרוני).
3. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, על העבירה בה הורשע בהליך שבפני או על עבירת נשק לפי חוק העונשין וירשע בה.

3. קנס בסך של 7,000 ₪. סכום הקנס יקוזז מסכום הפיקדון שהופקד בתיק מ"ת 41653-03-22 וככל שהדבר לא יתאפשר יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 10/10/24 וזאת באחת מהדרכים הבאות:
 - בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *052-5222222 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"ד, 06 יוני 2024, במעמד הצדדים.